

helle for almindelige borgere, når de er ude at handle. Det gør da indtryk på mig, at de store kommuner i dette land simpelt hen synes, det er blevet for meget med folk, der ustandselig stopper andre på gaden, ligesom jeg også synes, det ville være problematisk, hvis man begyndte at køre en praksis, hvor man sagde: Du kan samle penge ind alle steder, undtagen hvis du ringer på folks dør; du kan sådan set stå lige uden for hoveddøren og vente med bøssen. Jeg tror faktisk, at det ville betyde, at man savede den gren over, som mange af organisationerne sidder på, for folk ville blive stærkt irriterede over at blive stoppet hele tiden.

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes egentlig, vi skal prøve at holde fast ved det positive og sikre en farbar vej for de organisationer, som har en fornuftig tilgang til det her. Mig bekendt er det ikke en junglelov eller et morads, de her organisationer befinder sig i, det er faktisk nogle organisationer, der for langt de flestes vedkommende er meget professionelle og uddanner deres gadehververe på en meget grundlæggende og fornuftig måde, så de høfligt og venligt henvender sig til borgere på gaderne og spørger: Kunne du eller De tænke Dem at yde et bidrag til vores organisation eller eventuelt blive medlem?

Der synes jeg, at man skal tage hensyn til, at der kan være mennesker her i landet, der – af principielle årsager måske – ikke ønsker at være medlem af en organisation, men bare gerne en gang om måneden vil give et støttebeløb til den pågældende organisation, og hvis vi nu afskærer de organisationer fra at arbejde på den måde, gør vi det frivillige arbejde en bjørnetjeneste, og det frivillige arbejde i Danmark er jo noget meget vigtigt, som vi gerne vil motivere mange til at deltage i.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg er enig med hr. Peter Skaarup i, at vi skal gøre rigtig meget for at fremme det frivillige arbejde. Det er jeg slet ikke uenig i, ligesom jeg bestemt heller ikke er uenig i, at der selvfølgelig skal være en mulighed for, at folk kan give bidrag til organisationer. Vi har jo som regering – og også Dansk Folkeparti – krævet for nogle af organisationernes vedkommende, at de rent faktisk kan skaffe noget finansiering. Så det er jeg fuldstændig enig i.

Spørgsmålet er bare, hvordan vi så gør det på den klogeste måde, så man for det første sikrer

en fornuftig finansiering og mulighed for at få midler, men uden at man går ud på overdrevet og siger, at folk kan stoppes når som helst og hvor som helst og blive afkrævet et beløb, for så er der jo ikke nogen grund til at have nogen lovregulering.

Så jeg vil sige, som jeg også sagde til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at nu har jeg valgt at tage et møde med bl.a. ISOBRO og høre på deres synspunkter, og så er det klart, at jeg meget gerne tager en drøftelse med Retsudvalget, så vi finder en fornuftig løsning på den her problemstilling.

Kl. 14.15

Formanden:

Så er det fru Karen Hækkerup for et sidste spørgsmål.

Karen Hækkerup (S):

Jeg kan kun bifalde, at ministeren gerne vil mødes med organisationerne, men jeg vil alligevel gerne udtrykke min store glæde over, at Dansk Folkeparti også vil kaste sig ind i den her kamp, for står vi sammen, er der jo et flertal uden om regeringen, og det flertal synes jeg vi skal forstå at bruge, for vi kan ikke være bekendt, at de organisationer, som pukler for at hverve medlemmer, for at samle penge, for at gøre noget godt ude i den tredje verden, skal blive fældet af en borgerlig regering, der ikke kan se andet end systemer og systemtankegang.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er vigtigt, at den dialog, som ngo'erne tager på gaden, finder sted, for det er med til at øge den folkelige forankring, som lige præcis også regeringen gerne vil have. Og når justitsministeren bliver ved med at sige, at hun gerne vil fremme det frivillige arbejde, synes jeg, hun skal prøve at tænke over, om det, hun gør, i virkeligheden ikke er at lægge sten i vejen for dem, som kæmper for det her frivillige arbejde.

Til sidst vil jeg bare sige, at man jo kan håbe, at statsministeren også vil blande sig i den her sag. Vi har jo set hans nylige tendens til at være flipflopper, og han skifter efterhånden politik hurtigere, end vi andre kan nå at følge med. Så man kan da håbe på, at justitsministeren en dag vil stå med samme smil på læben, som integrationsministeren gjorde i går; da der lige pludselig var nye toner fra regeringen. Det kan vi jo kun håbe og vente på.